

BEOS-707/26
r.

Warszawa, 11 maja 2026

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SP-III.000.31.13.2026

Data wpływu 11.05.2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie oceny skutków poselskiego projektu ustawy o zmianie
ustawy o ochronie informacji niejawnych
(druk sejmowy nr 2414)**

Na podstawie art. 34 ust. 9a uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r.
– Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.)
sporządza się następującą opinię:

I. Problem, który zamierzają rozwiązać Wnioskodawcy

Wnioskodawcy wskazują na problem polegający na tym, że Marszałek Sejmu i Marszałek Senatu mają dostęp do informacji niejawnych o najwyższych klauzulach tajności z mocy ustawy, nie będąc jednocześnie ustawowo zobowiązanymi do złożenia ankiety bezpieczeństwa osobowego. W ocenie Wnioskodawców powoduje to niedostateczny poziom formalnej weryfikacji ryzyk bezpieczeństwa w odniesieniu do osób zajmujących jedno z najwyższych stanowisk w państwie.

II. Rozwiązanie rekomendowane przez Wnioskodawców

Wnioskodawcy proponują rozwiązanie polegające na nowelizacji ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych¹ (dalej: u.o.i.n.) poprzez dodanie do jej art. 34 ust. 10a i 10b:

- ust. 10a – nakłada na Marszałka Sejmu oraz Marszałka Senatu obowiązek złożenia wypełnionej ankiety bezpieczeństwa osobowego niezwłocznie, nie później niż w terminie miesiąca od dnia wyboru na stanowisko;
- ust. 10b – nakłada na Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego obowiązek informowania odpowiednio Sejmu, Senatu oraz Prezydenta RP o trzech sytuacjach:
 - a) niezłożeniu ankiety,
 - b) niezłożeniu ankiety w terminie,

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 1209.

- c) złożeniu ankiety niewypełnionej (z wskazaniem niewypełnionych części).

Dodatkowo art. 2 projektu zawiera przepis przejściowy, na podstawie którego obecni Marszałkowie Sejmu i Senatu byłiby obowiązani do złożenia wypełnionej ankiety w terminie miesiąca od wejścia ustawy w życie (z zastosowaniem mechanizmu informacyjnego ABW).

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

III. Inne rozwiązania rozważane przez Wnioskodawców

Wnioskodawcy nie informują o alternatywnych rozwiązaniach, które rozważali. W deklarowanych skutkach regulacji (DSR) wskazują natomiast, że „cel, który ma być osiągnięty za pomocą przedmiotowego projektu ustawy nie może być zrealizowany za pomocą innych środków niż zaproponowane w projekcie.”

IV. Rozwiązania przyjmowane w innych państwach, w szczególności państwach członkowskich OECD/UE

Projekt dotyczy szczególnego, krajowego rozwiązania ustrojowego, odnoszącego się do obowiązku złożenia ankiety bezpieczeństwa osobowego przez Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu oraz do informacyjnej roli Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Materia ta jest związana z polskim modelem dostępu do informacji niejawnych przez najwyższe organy państwa. Z tego względu nie ma konieczności przeprowadzania analizy rozwiązań międzynarodowych.

V. Skutki prawne projektowanej ustawy

1.

Projekt wprowadza obowiązek złożenia przez Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu wypełnionej ankiety bezpieczeństwa osobowego niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia wyboru na te stanowiska. Potrzeba wprowadzenia takiej regulacji nie została wykazana ani umotywowana obiektywną analizą stanu prawnego, z której np. wynikałaby potrzeba usunięcia tzw. luki prawnej bądź zaniechania legislacyjnego. Nałożenie wskazanego obowiązku na Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu naruszałoby także spójność systemu ustawy o ochronie informacji niejawnych.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy o ochronie informacji niejawnych, najważniejsze osoby w państwie mają dostęp do informacji o najwyższej klauzuli tajności z mocy ustawy. W art. 34 ust. 10 u.o.i.n. określono krąg osób, względem których nie przeprowadza się postępowania sprawdzającego. Katalog osób zwolnionych ma charakter zamknięty i obejmuje on osoby pełniące funkcje m.in. Prezydenta RP i osobę wybraną na ten urząd; Marszałka Sejmu; Marszałka Senatu oraz Prezesa Rady Ministrów. Wobec wskazanych osób nie przeprowadza się poszerzonego postępowania sprawdzającego w celu uzyskania

dostępu do „krajowych” informacji niejawnych oraz informacji niejawnych przekazanych przez organizacje międzynarodowe lub inne państwa na podstawie umów międzynarodowych. Prezydent RP, Prezes Rady Ministrów oraz Marszałek Sejmu i Marszałek Senatu jedynie zapoznają się z przepisami o ochronie informacji niejawnych i składają oświadczenie o znajomości tych przepisów. Oświadczenie takie przechowuje się odpowiednio w Kancelariach Prezydenta RP, Prezesa Rady Ministrów, Sejmu albo Senatu (art. 34 ust. 15 u.o.i.n.).

W projekcie przewidziano, że skoro Marszałek Sejmu i Marszałek Senatu mają dostęp do informacji niejawnych, to należy nałożyć na nich obowiązek złożenia ankiety bezpieczeństwa osobowego. Nie dostrzeżono, że ustawa o ochronie informacji niejawnych rozróżnia dostęp wynikający z mocy samej ustawy, gdy osoba zajmuje określone stanowisko (*vide* art. 34 ust. 10 u.o.i.n.), od dostępu do informacji niejawnych w następstwie postępowania sprawdzającego zwykłego lub poszerzonego, którego elementem jest ankieta bezpieczeństwa osobowego. Tylko w drugim przypadku rzeczona ankieta jest integralnie związana z wszczęciem i prowadzeniem postępowania sprawdzającego, w szczególności ma umożliwić udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy osoba cechuje się zdolnością zapewnienia ochrony informacjom niejawnym przed ich nieuprawnionym ujawnieniem. Dokonując oceny, czy osoba sprawdzana daje rękojmię zachowania tajemnicy, organ prowadzący postępowanie sprawdzające dokonuje weryfikacji danych zawartych w ankiecie bezpieczeństwa osobowego, porównuje je z informacjami uzyskanymi za pomocą mechanizmów, które stwarza ustawa o ochronie informacji niejawnych, poddaje je analizie, a następnie ocenia, czy istnieją uzasadnione wątpliwości wymienione w art. 24 ust. 2 i 3 u.o.i.n., w jakim stopniu i czy można je usunąć. Brak złożenia ankiety bezpieczeństwa osobowego wyklucza możliwość przeprowadzenia postępowania sprawdzającego, *ergo* dostępu przez osobę do informacji niejawnych o klauzuli „poufne” lub wyższej.

Wyłączenie Prezydenta RP i osoby wybranej na ten urząd, Marszałka Sejmu RP, Marszałka Senatu RP i Prezesa Rady Ministrów z zakresu postępowania sprawdzającego czyni bezprzedmiotowym obowiązek złożenia przez Marszałka Sejmu oraz Marszałka Senatu ankiety bezpieczeństwa osobowego. Po pierwsze, odmowa jej złożenia bądź wypełnienie jej w całości nie wpłynie na dostęp Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu do informacji niejawnych. Po drugie, z treści projektu ani z jego uzasadnienia nie wynika, dlaczego tylko Marszałek Sejmu i Marszałek Senatu mieliby składać ankietę bezpieczeństwa osobowego, a nie wszystkie osoby wskazane w art. 34 ust. 10 pkt 1-4 u.o.i.n. Po trzecie, nie jest wiadome, dlaczego informacje zawarte w ankiecie złożonej przez Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu nie byłyby chronione w sposób tożsamy z informacjami zawartymi w ankiecie bezpieczeństwa osobowego składanej przez osobę objętą postępowaniem sprawdzającym. Zgodnie z art. 24 ust. 10 u.o.i.n., ankieta po wypełnieniu stanowi tajemnicę prawnie chronioną i podlega ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „poufne” w przypadku poszerzonego postępowania sprawdzającego lub „zastrzeżone” w przypadku zwykłego postępowania sprawdzającego. Przepis ten nie znajdowałby zastosowania do ankiety składanej przez Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu, gdyż wskazana ankieta nie byłaby składana w związku z postępowaniem sprawdzającym.

Mając na względzie powyższe, należy stwierdzić, że projektowane przepisy tworzą nieuzasadnioną ingerencję w sferę prywatności Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu w zakresie informacji objętych ankietą bezpieczeństwa osobowego. Każdorazowo naruszenie tego prawa podmiotowego powinno następować w zgodzie z art. 31 ust. 3 Konstytucji, który formułuje kumulatywnie przesłanki dopuszczalności ograniczeń w korzystaniu z konstytucyjnych praw i wolności. Są to: ustawowa forma ograniczenia, istnienie w państwie demokratycznym konieczności wprowadzenia ograniczenia, funkcjonalny związek ograniczenia z realizacją wskazanych w art. 31 ust. 3 Konstytucji wartości (bezpieczeństwo państwa, porządek publiczny, ochrona środowiska, zdrowia i moralności publicznej, wolności i praw innych osób) oraz zakaz naruszania istoty danego prawa lub wolności². Zasada proporcjonalności stawia przed ustawodawcą z jednej strony, „(...) wymóg stwierdzenia rzeczywistej potrzeby dokonania w danym stanie faktycznym ingerencji w zakres prawa bądź wolności jednostki. Z drugiej zaś, winna ona być rozumiana jako wymóg stosowania takich środków prawnych, które będą skuteczne, a więc rzeczywiście służące realizacji zamierzonych przez prawodawcę celów. Ponadto chodzi tu o środki niezbędne, w tym sensie, że chronić będą określone wartości w sposób, bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków. Niezbędność to również skorzystanie ze środków jak najmniej uciążliwych dla podmiotów, których prawa lub wolności ulegną ograniczeniu”³. Wymogów tych nie spełnia projekt, gdyż ingerencja w prywatność Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu polegająca na wypełnieniu ankiety bezpieczeństwa osobowego oraz brak jej ochrony nie wpłynie na poprawę ochrony informacji niejawnych. Podmioty te, bez względu na to, czy złożą stosowną ankietę, czy też nie, w dalszym ciągu będą posiadały dostęp do informacji niejawnych z mocy prawa. Co więcej, samo złożenie takiej ankiety nie spowoduje weryfikacji prawdziwości informacji w niej zawartych, gdyż następuje to jedynie wobec osób objętych postępowaniem sprawdzającym.

Ponadto projektowana regulacja nie przewiduje dostatecznie precyzyjnej regulacji obowiązku złożenia ankiety przez Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu. W projektowanym art. 10a u.o.i.n. wskazuje się, że Marszałek Sejmu i Marszałek Senatu składają wypełnioną ankietę „niezwłocznie, nie później niż w terminie miesiąca”. Zwrot ten nie jest jasny. Łączy dwa różne standardy czasu wykonania obowiązku i nie wyjaśnia relacji między nimi. Problem interpretacyjny dotyczy również projektowanego art. 10b u.o.i.n., w którym użyto pojęcia „niewypełnionej ankiety”. Z treści projektu nie jest wiadome, czy chodzi o brak wypełnienia ankiety, gdy Marszałek Sejmu i Marszałek Senatu nie chciał wskazać określonych informacji, czy też, gdy wypełnienie całości ankiety nie było możliwe, z uwagi na obiektywne nieistnienie określonych kategorii informacji.

W ramach konsultacji społecznych projektu w części wypowiedzi wskazano, że wprowadzenie wobec Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu obowiązku składania ankiet bezpieczeństwa osobowego narusza równowagę między władzą

² Zob. m.in. wyroki TK z: 24 III 2003 r., sygn. akt P 14/01, OTK ZU nr 3/A/2003, poz. 22; 6 III 2007 r., sygn. akt SK 54/06, OTK ZU nr 3/A/2007, poz. 23.

³ Wyrok z 5 II 2008 r., sygn. akt K 34/06, OTK ZU nr 1/A/2006, poz. 2.

ustawodawczą a wykonawczą⁴ i prowadzi do eskalacji sporu politycznego⁵. Dostrzeżono, że poza złożeniem ankiety, nie ma w projekcie informacji na temat trybu jej weryfikacji, możliwości odniesienia się zainteresowanego do zastrzeżeń ABW, określenia, czy informacje zawarte w ankiecie mają charakter publiczny czy niejawnny. Pojawiły się też głosy wskazujące na potrzebę poszerzenia katalogu osób zobowiązanych do złożenia ankiety bezpieczeństwa⁶.

Projekt był przedmiotem analiz Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu dotyczących zgodności z prawem Unii Europejskiej⁷. Omawiany projekt był także przedmiotem opinii BEOS, sporządzonej w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu⁸.

2.

Materia objęta projektem ta nie jest przedmiotem regulacji Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC).

VI. Skutki społeczne projektowanej ustawy

A. Podmioty, na które wpływa projekt

1. Marszałek Sejmu i Marszałek Senatu jako druga i trzecia osoba w państwie, mający z urzędu dostęp do materiałów niejawnnych o najwyższej klauzuli ochrony ściśle tajne.

Oddziaływanie: objęcie obowiązkiem „złożenia wypełnionej ankiety”, która w procedurze dopuszczania do informacji niejawnnych prowadzonej na stosowny wniosek inicjuje postępowanie sprawdzające. W przyjętej formule, dla składającego ankietę jej status, w tym możliwości jakiegokolwiek wykorzystania, nie są określone. Konsekwencje zaniechania wiążą się z informowaniem o tym fakcie, tym samym mają charakter głównie polityczny.

2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego pełniący funkcję krajowej władzy bezpieczeństwa.

Oddziaływanie: objęcie obowiązkiem informowania Prezydenta RP oraz Sejmu i Senatu o formie ewentualnego zaniechania przez Marszałków ustawowego obowiązku „złożenia wypełnionej ankiety” (jej niezłożenie, niezłożenie w terminie, złożenie niewypełnionej lub częściowo niewypełnionej ankiety). Regulacja kreuje dla ABW niejasną, potencjalnie także konfliktogenną sytuację, gdyż nie zawiera wyraźnej normy postępowania co do wykorzystania „złożonej wypełnionej ankiety” urzędującego Marszałka Sejmu lub Marszałka Senatu oraz tego czy może/powinna

⁴ ID ankiety: 158565.

⁵ ID ankiety: 134227, 158565.

⁶ ID ankiety: 152243, 143951, 158099, 157304.

⁷ *Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie informacji niejawnnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Zbigniew Hoffmann)*, opinia BEOS z 31 III 2026 r., BEOS-WPEiM-703/26.

⁸ *Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie informacji niejawnnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Zbigniew Hoffmann) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu*, opinia BEOS z 31 III 2026 r., BEOS-WAPEiM-704/26.

stać się ona podstawą jakichkolwiek działań, w tym związanych z tzw. osłoną kontrwywiadowczą⁹.

3. Prezydent RP, który w przypadku niezłożenia przez Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu ankiety na mocy wprowadzanych przepisów ma być informowany o tym fakcie.

Oddziaływanie: możliwość podjęcia działań głównie w wymiarze politycznym.

4. Sejm i Senat jako podmioty, które w przypadku niezłożenia przez Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu ankiety mają być informowane o tym fakcie.

Oddziaływanie: wprowadzanie do debaty politycznej tematu bezpieczeństwa państwa, także w kontekście zagrożenia infiltracją elit politycznych.

Projektowane regulacje będą również oddziaływać pośrednio, poprzez wprowadzanie do debaty politycznej i publicznej tematu dopuszczania do informacji niejawnych oraz neutralizowania zagrożeń jakie występują szczególnie silnie w warunkach wojny kognitywnej i wzmożonej aktywności służb specjalnych Federacji Rosyjskiej, na:

- społeczeństwo, w szczególności osoby oraz poszczególne środowiska zainteresowane sferą polityki, kondycją i odpornością państwa i jego instytucji, skalą i charakterem zagrożeń zewnętrznych;
- media przedstawiające informacje, komentarze i dyskusje dotyczące sytuacji na scenie politycznej i kondycji państwa w zakresie bezpieczeństwa;
- podmioty państwa odpowiedzialne za jego bezpieczeństwo, w tym szczególnie służby realizujące procedury sprawdzające przy dostępie do informacji niejawnych, prowadzące działania kontrwywiadowcze, w tym osłonę kontrwywiadowczą najważniejszych osób w Państwie (w zakresie wpływu na zaufanie do tych służb i ich wizerunek – stanowiące zasób istotny dla skuteczności działań)¹⁰;
- inne kategorie osób (m.in sędziów, prokuratorów, posłów) uzyskujących w pewnym zakresie z urzędu dostęp do informacji niejawnych z pominięciem procedur przewidzianych ustawą o dostępie do informacji.

B. Wpływ na społeczeństwo

Skutki społeczne projektu przedstawione są w uzasadnieniu i DSR w kategoriach zwiększania zaufania społecznego do państwa i jego instytucji w związku z poprawą standardów bezpieczeństwa i przejrzystości działania najważniejszych organów władzy publicznej. Wnioskodawcy uznają więc, że

⁹ Dodajmy, że w Polsce osłona kontrwywiadowcza nie jest prawnie zdefiniowana – Zob. P. Burczaniuk, *Oslona kontrwywiadowcza w Polsce. Problematyka definicyjna w kontekście zadań i uprawnień organów ochrony prawnej*, Przegląd Bezpieczeństwa Wewnętrznego 2024, nr 31, <https://ejournals.eu/czasopismo/przeglad-bezpieczenstwa-wewnetrznego/artukul/oslona-kontrwywiadowcza-w-polsce-problematyka-definicyjna-w-kontekscie-zadan-i-uprawnien-organow-ochrony-prawnej> [wszystkie źródła internetowe cytowane w niniejszej opinii zostały sprawdzone 7 V 2026 r.].

¹⁰ Zob. np. Zapis przebiegu posiedzenia Parlamentarnego Zespołu ds. Reformy Służb Specjalnych na temat wizerunku służb specjalnych w Polsce, 10.03.2023, wypowiedź mjr dr Anny Grabowskiej-Siwiak, byleż funkcjonariuszki kontrwywiadu ABW – <https://www.sejm.gov.pl/sejm9.nsf/agent.xsp?symbol=POSIEDZENIAZESP&Zesp=831>.

podjęcie w proponowanej formule legislacyjnej zagadnienia ochrony przed infiltracją przez obce służby przedstawicieli polskich elit państwowych spowoduje wzrost zaufania do instytucji państwa. Teza ta nie została jednak szerzej uzasadniona i może budzić szereg wątpliwości.

Wpływ projektowanej regulacji na poziom społecznego zaufania do państwa i jego instytucji jest trudny do jednoznacznego przewidzenia, zarówno pod względem samego wystąpienia tego oddziaływania, jak i jego potencjalnego kierunku. Należy zauważyć, że projekt odnosi się do złożonej materii ustrojowej oraz zagadnień związanych z bezpieczeństwem państwa. Jednocześnie, ze względu na przewidziany w nim przepis przejściowy, posiada również aktualny wymiar polityczny, co może wpływać zarówno na przebieg debaty publicznej, jak i na społeczny odbiór proponowanych rozwiązań.

W świetle wyników badań opinii publicznej wskazujących na utrzymujący się w Polsce relatywnie niski poziom zaufania do instytucji politycznych, w tym parlamentu¹¹, ograniczone zainteresowanie obywateli życiem politycznym, a także powszechne zmęczenie i rozczarowanie polityką¹², należy przyjąć, że oddziaływanie projektowanej regulacji na postawy społeczne może mieć charakter ograniczony. Znaczenie ma również bardzo niski poziom zaufania do zawodowych polityków¹³ oraz utrwalona polaryzacja społeczna w wymiarze politycznym¹⁴. W konsekwencji wpływ regulacji na opinie społeczne może być zróżnicowany i uzależniony od poglądów i sympatii politycznych obywateli.

C. Konsultacje społeczne:

Konsultacje społeczne projektu nie cieszyły się zainteresowaniem, ankiety wypełniło 20 osób, komentarze do projektu sformułowało 9 osób.

Poparcie projektu uzasadniano wagą jego problematyki: „[w] obecnej sytuacji geopolitycznej absolutnym priorytetem jest wykluczenie jakichkolwiek powiązań z Rosją lub innymi państwami wrogimi interesom Polski i NATO. Osoby mające dostęp do informacji niejawnych najwyższych klauzul powinny podlegać najsurowszej i najbardziej szczegółowej weryfikacji – bez wyjątków i bez taryfy ulgowej dla zajmowanego stanowiska”¹⁵. Nawet zwolennicy projektu wyrażali przekonanie o jego doraźnym charakterze: „[u]stawa wydaje się być potrzebna i dobrym pomysłem, natomiast raczej jest ona spowodowana bieżącymi wydarzeniami politycznymi, a nie chęcią dbania o bezpieczeństwo państwa”¹⁶. Autor najbardziej rozbudowanego komentarza podkreślał, że złożoność regulowanej materii grozi fasadowością interwencji: „[t]o jest rozwiązanie połowiczne. Ankieta bez

¹¹ Zob. Komunikat z badań nr 40/2026, *Oceny instytucji publicznych w marcu*, CBOS kwiecień 2026. https://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2026/K_040_26.PDF

¹² Zob. Komunikat z badań nr 112/2025, *Polacy o zainteresowaniu polityką*, CBOS listopad 2025. https://www.cbos.pl/PL/publikacje/raporty_tekst.php?id=7113

¹³ Zob. Komunikat z badań nr 45/2025, *Prestiż zawodów, czyli które profesje cieszą się obecnie największym szacunkiem społecznym*, CBOS maj 2025. https://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2025/K_045_25.PDF

¹⁴ Ł. Grzesiczak, *Jesteśmy najbardziej spolaryzowanym społeczeństwem w Unii Europejskiej. Międzynarodowym badaczom z V-Dem zaraz zabraknie skali*, 24.06.2025, <https://xyz.pl/polaryzacja-polityczna-w-polsce-bije-rekordy/>.

¹⁵ ID ankiety: 146419.

¹⁶ ID ankiety: 156570.

realnej procedury weryfikacyjnej może stać się fikcją – dokumentem składanym <<dla porządku>>, bez realnych konsekwencji. Z drugiej strony, pełna procedura wobec marszałków byłaby politycznie i ustrojowo bardzo trudna. Projekt stoi więc w rozkroku i tego nie rozstrzyga”¹⁷.

Sceptyczne wobec projektu głosy zwracały uwagę na jego wybiórczość i polityczny charakter¹⁸. Przeciwnicy regulacji podkreślali, że ”ustawa [jest] zupełnie niepotrzebna”¹⁹.

VII. Skutki gospodarcze projektowanej ustawy

Projektowane rozwiązanie nie wpłynie na przedsiębiorczość, rynek pracy ani na sektor gospodarstw domowych, a więc nie będzie miało wpływu na sferę krajowej gospodarki.

W odniesieniu do skutków gospodarczych w trakcie konsultacji społecznych nie zgłoszono uwag.

VIII. Skutki projektowanej ustawy dla sektora finansów publicznych

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

W trakcie przeprowadzonych konsultacji społecznych nie wskazano istotnych informacji dotyczących skutków finansowych projektowanej ustawy dla sektora finansów publicznych.

IX. Inne skutki projektowanej ustawy

Nie zidentyfikowano innych skutków wejścia w życie projektowanej ustawy.

X. Zmiana obciążeń administracyjnych

Projektowana regulacja nie wprowadza nowych obciążeń administracyjnych.

XI. Konkluzje

1. Skutki prawne: Projekt nowelizacji ustawy o ochronie informacji niejawnych wywołuje zastrzeżenia konstrukcyjno-systemowe z perspektywy obowiązującego porządku prawnego. Jest on wadliwy systemowo, tworzy podstawę do

¹⁷ ID ankiety: 158565.

¹⁸ ID ankiety: 152243: „Ustawa ma jakoby zapewnić większe bezpieczeństwo państwa, tymczasem sprawia wrażenie stworzonej na potrzeby polityczne. Czego dowodem jest wąski zakres wskazanych urzędników Państwowych”.

¹⁹ ID ankiety: 134227.

nieuzasadnionej ingerencji w prywatność Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu oraz posługuje się pojęciami nieostrymi.

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem regulacji EKPC.

2. Skutki społeczne: Projekt nie wywołuje bezpośrednich skutków społecznych. Zakładane przez Wnioskodawców efekty projektowanej regulacji, ujmowane w kategoriach potencjalnego wzrostu poziomu zaufania obywateli do państwa oraz jego instytucji, mają charakter niepewny. Ich wystąpienie i skala mogą być zróżnicowane społecznie oraz uzależnione od poglądów i sympatii politycznych obywateli, a także od intensywności i przebiegu debaty publicznej towarzyszącej projektowi.

3. Skutki gospodarcze: Projektowana regulacja nie wywoła skutków gospodarczych, w tym w szczególności nie wpłynie na przedsiębiorców, konsumentów ani rynek pracy.

4. Skutki finansowe: Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Autorzy:

dr Marek Jaśkowski, ekspert ds. legislacji (pkt I-III)

Daniela Kupis, specjalistka ds. komparatystycznych (pkt IV, XI.5)

prof. dr hab. Andrzej Sakowicz, ekspert ds. legislacji (pkt V.1, X, XI.1.1)

prof. dr hab. Cezary Mik, ekspert ds. legislacji (pkt V.2, XI.1.2)

Justyna Osiecka-Chojnacka, specjalistka ds. społecznych (pkt. VI, X, XI.2)

dr Piotr Russel, specjalista ds. systemu gospodarczego (pkt. VII, X, XI.3)

dr Olga Olkowska, specjalistka ds. finansów publicznych (pkt. VIII, X, XI.4)

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/